

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Aldersgrænsen for knallertkørere) [af Mette Madsen (V) og Inge Krogh (KrF) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 194. Fremsat 10/2 78. Første behandling 1/3 78. Betænkning 18/5 78).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Sikkerhedsseler, knallerTERS placering m. v.).

(Lovforslag nr. L 183. Fremsat 27/1 78. Første behandling 1/3 78. Betænkning 12/5 78).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Voigt (FP):

Som det fremgår af betænkningen, vil fremskridtspartiet redegøre for sin stilling til ændringsforslaget her ved andenbehandlingen. Da ministeren ret sent kom med ændringsforslaget om at få et ord ind i færdselslovens § 6, stk. 3, om, at rullebrætter ikke måtte bruges på offentlig vej og gade, kunne jeg ikke umiddelbart tilslutte mig det, fordi jeg spurgte mig selv, hvad der bliver det næste, om det bliver rulleskøjter, trehjulede cykler, ski, eller hvad man nu færdes med på offentlig vej eller gade. Selve den begrundelse, ministeren giver – han refererer til nogle oplysninger fra Amerika for 1976–77, hvor 106.000 er blevet hospitalsbehandlet, på grund af at de har kørt på disse rullebrætter – viser jo, hvor tal er taknemlige, for disse 106.000 skal jo ses i sammenhæng med, at det er mange, mange millioner amerikanere, der dyrker denne sport. Det vil faktisk, hvis man skulle behandle tallene matematisk, sige, at hvis man overførte dem til danske forhold og man forestillede sig, at hele Danmarks befolkning kørte på rullebrætter, ville én vel blive kvæstet på 7 år eller sådan noget lignende, det ville være i det forhold. Så mange er der virkelig, der dyrker sporten i Amerika. Men lad nu det ligge.

Det, som vil være afgørende for et stort flertal i fremskridtspartiet for, hvordan man skal forholde sig til dette ændringsforslag, som man, når man har tænkt nærmere over det, må erkende er forebyggende for færdselssikkerheden, er svaret på et spørgsmål, som jeg gerne vil stille til fru Dorte Bennedsen i hendes egenskab af formand for Forbrugerrådet. Det fremgår af bemærkningerne, at man den 28. januar i år har sendt en henstilling til handelsministeriet om, at der arbejdes for, at der bliver indført et totalforbud. Det kan vi i fremskridtspartiet ikke acceptere, idet det er vores opfattelse, at rullebrætøvelser må kunne tillades som en sport på lukkede baner i lighed med al anden sport, f. eks. fodbold og boksning, som foregår på stærkt afgrænsede områder. Hvis formanden